

Πανηγύρισε ο Ιερός Ναός του Αγίου Μηνά στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Θεία Λειτουργία στη μνήμη του Αγίου Μηνά τέλεσε σήμερα, Παρασκευή 11 Νοεμβρίου 2022, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#) λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης, παρουσία τοπικών πολιτικών αρχών και πλήθους ευσεβών Ναουσαίων.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας για τον Άγιο Μηνά

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Οὗτος γάρ τόν πρὸς ἐχθρούς ἀοράτους πόλεμον ὑπελθὼν καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο».

Ἐορτάζουμε σήμερα καὶ πανηγυ-ρίζουμε στὸν περικαλλῆ ναὸ τῆς πόλεώς μας, τὸν ἀφιερωμένο στὸν ἅγιο μεγαλομάρτυρα Μηνᾶ, τῇ μνήμῃ του. Ἐορτάζουμε καὶ τιμοῦ-με τὴ νίκη καὶ τὸν θρίαμβό του ἐναντίον τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ὅπως ἔψαλε ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Ἐορτάζουμε καὶ τιμοῦμε τὴ γεν-ναι-ότητα καὶ τὴν τόλμῃ του, γιατί ὁ ἅγιος Μηνᾶς δέν ἀγωνίσθηκε μία μόνο φορά, δέν ἀγωνίσθηκε σέ ἓνα μόνο ἀγώνα, σέ ἓνα μόνο πεδίο μάχης, ἀλλὰ ἀγωνίσθηκε μέ πολλοὺς τρόπους προκειμένου νὰ κερδίσει τὴ νίκη καὶ νὰ λάβει τὸ βραβεῖο τῆς ἄνω κλήσεως, τὸ βρα-βεῖο ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀγωνοθέτου Θεοῦ.

Άγώνας ήταν για τον άγιο μεγα-λομάρτυρα Μηνᾶ και μόνο το γε-γονός ότι επέλεξε να πιστεύει στον Χριστό, ενώ η πίστη στον Χριστό απαγορευόταν από τους νόμους του κράτους και οι περισσότεροι άνθρωποι γύρω του πίστευαν στα είδωλα.

Δεύτερος αγώνας τον όποιο έδω-σε ο άγιος Μηνᾶς ήταν, όταν έγκα-τέλειψε τον ρωμαϊκό στρατό στον όποιο ύπηρετούσε, γιατί δεν ήθελε να καταδιώξει μαζί με τους συσ-στρα-τιῶτες του και να συλλάβει όσους πίστευαν στον Χριστό. Τότε έγκατέλειψε τον κόσμο, έγκατέλειψε τη σταδιοδρομία του και τό έπάγγελμά του και αποσύρ-θηκε σέ ένα βουνό, για να ζήσει ως άσκητής.

Τρίτος αγώνας ήταν η άσκητική του ζωή, η νηστεία, η άγρυπνία, η προσευχή, η έγκράτεια στις όποίες άφοσιώ-θηκε, προσπαθώντας να νικήσει τους άοράτους έχθρους, προκει-μέ-νου να νεκρώσει τον παλαιό άν-θρω-πο, να νικήσει τους πειρα-σμούς και να προετοιμασθεῖ για τον τελευταῖο και μεγαλύτερο άγώ-να, τον όποιο είχε να διεξα-γάγει. Και αυτός ήταν η όμολογία της πίστεώς του και τό μαρτύριο.

Ἀφοῦ ἀγωνίσθηκε ἄρκετά χρόνια πνευματικά στήν ἐρημία ὁ ἅγιος Μηνᾶς καί προετοιμάσθηκε πνευ-μα-τικά, ἀποφάσισε νά ἀγωνισθεῖ καί στόν δύσκολο στίβο τῆς ὁμο-λογίας τῆς πίστεως καί τοῦ μαρ-τυρίου. Καί ἀνταπεξῆλθε μέ ἐπιτυ-χία καί σ' αὐτόν τόν ἀγῶνα, ὅχι μόνο ὁμολογώντας τήν πίστη του ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος ἀλλά καί ὑπομένοντας τά πολλά βασανι-στή-ρια στά ὁποῖα τόν ὑπέβαλε καί στό τέλος τό μαρτύριο γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Θυσίασε τήν ἐπίγεια καί πρόσκαιρη ζωή του καί κέρδισε τήν οὐράνια καί αἰώνια. Στερή-θη-κε τήν τιμή καί τή δόξα τοῦ κόσμου, γιά νά ἀπολαμβάνει τή δόξα τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ καί νά τιμᾶται αἰῶνες τώρα ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί ἀπό ὅλους τούς πιστούς, οἱ ὁποῖοι, ὅπως καί ἐμεῖς σήμερα, προστρέ-χουν στή χάρη του, ἐπικαλοῦνται τή βοήθειά του καί τόν τιμοῦν.

Ἡ μνήμη ὅμως τοῦ ἁγίου μεγα-λομάρτυρος Μηνᾶ, τόν ὁποῖο τιμοῦ-με σήμερα, εἶναι συγχρόνως καί μία ὑπόμνηση πρὸς ὅλους μας, προκειμένου νά παραδειγμα-τι-σθοῦ-με καί νά μιμηθοῦμε τούς δικούς του ἀγῶνες. Καί αὐτό γιατί ἡ ζωή τοῦ κάθε χριστιανοῦ ἀπαιτεῖ ἀγῶνες, ἀγῶνες τούς ὁποίους θά πρέπει νά διεξαγάγουμε ὅλοι μας, ἀνάλογα μέ τήν κατάστασή μας καί τίς δυνάμεις. Γιατί ἂν οἱ ἄνθρωποι κάθε ἡλικίας δίνουμε καθημερινά ἀγῶνες γιά ἐπιτύχουμε σκοπούς καί στόχους τῆς ζωῆς μας, γιά νά κερδίσουμε καί νά ἀποκτήσουμε ἀγαθὰ πού φθείρονται καί παρέρ-χο-νται, εἶναι δυνατόν νά μήν συνει-δητοποιοῦμε τήν ἀνάγκη νά ἀγωνισθοῦμε ὅσο χρειάζεται γιά νά ἐπιτύχουμε τόν μόνο σημαντικὸ στόχο τῆς ζωῆς μας καί νά κερδί-σουμε τά ἀγαθὰ, τά ὁποῖα ἔχει ἐτοι-μάσει ὁ Θεός «τοῖς

ἀγαπῶσιν αὐ-τόν», καί τά ὅποια ξεπερνοῦν κατά πολύ ὅ,τι ἔχουμε δεῖ ἢ φαντασθεῖ, τά ἀγαθά «ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδεν καί οὐς οὐκ ἤκουσεν καί ἐπὶ καρ-δίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη», ὅπως γράφει ὁ ἰδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀπό-στολος Παῦλος.

Ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τό παρά-δειγ-μα τοῦ ἁγίου Μηνᾶ καί ἅς μὴν ἐπη-ρεαζόμεθα ἀπό τὴν ἀπιστία πού ὑπάρ-χει γύρω μας, ἀλλὰ ἅς ἐμμέ-νου-με στήν πίστη μας στόν Χριστό, χωρίς νά κάνουμε συμβιβασμούς προκειμένου νά ικανοποιήσουμε ὅσους δέν πιστεύουν ἢ ὅσους χλευ-ά-ζουν ἢ συκοφαντοῦν τὴν πίστη μας. Ἄς ἐνισχύουμε τόν ἑαυτό μέ τὴν ἄσκηση, τὴν προσευχή καί τὴ μυστηριακή ζωή, ὥστε ἀφενός νά μπορούμε μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ νά ἀνταπεξερχόμεθα στίς προκλήσεις καί τούς πειρασμούς, τούς ὁποίους ἀντιμετωπίζουμε καθημερινά στή ζωή μας, ἀλλὰ καί ἀφετέρου νά ὑπομένουμε τίς θλίψεις καί τίς δοκιμασίες καί τά προβλήματα πού ἐπιτρέπει ὁ Θεός μέ καρτερία καί ἐμπιστοσύνη σ' Αὐτόν, ὁμολογώντας ἔτσι ἔμπρα-κτα τὴν πίστη καί τὴν ἀγάπη μας στόν Χριστό, ὅπως ἔκανε καί ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μηνᾶς. Γιατί μόνο μέ τόν τρόπο αὐτό καί θά τιμοῦμε ἐπαξίως τόν ἅγιο ἀλλὰ καί θά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά λάβου-με διά πρεσβειῶν του ἀπό τόν Θεό τό βραβεῖο τῆς νίκης, δηλαδή τὴ σωτηρία μας καί τὴν αἰώνιο ζωή, νά ἀπολαύσουμε δηλαδή ὅλα αὐτά πού ἀπολαμβάνει ὁ ἅγιος Μηνᾶς καί ὁ ἅγιος Θεοφάνης καί οἱ ἅγιοι Νεομάρτυρες τῆς πόλεως μας, ὅλα αὐτά τά ὅποια ἐτοίμασε ὁ Θεός γι' αὐτούς οἱ ὁποῖοι τόν ὁμολογοῦν μέ τὴ ζωή τους καί δείχνουν τὴν ἀγάπη τους.

Διότι δέν εἶναι ὁμολογία νά ἔρθουμε μόνο στήν ἐκκλησία ἢ νά ανάψουμε τό κεριό μας. Ὅμολογία εἶναι ἡ καθημερινή μας ζωή, ὅταν εἶναι μία ζωή, ἡ ὁποία δείχνει ὅτι πράγματι ζοῦμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὅτι πράγματι ἀγαποῦμε τόν Χριστό, γιατί, ὅπως εἶπα ἔχουν πληθυνθεῖ καί οἱ εἰρωνεῖς καί οἱ συκοφαντίες καί ὅλα αὐτά τά ὁποῖα γίνονται ἀπό τούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν τή δύναμη νά ποῦν καί αὐτοί ὅτι πιστεύουν. Μόνο στίς δύσκολες στιγμές ζητοῦμε τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας καί τοῦ ἁγίου Μηνᾶ. Δέν φθάνει ὅμως αὐτό. Δέν εἶναι ὁ Θεός τῆς ἀνάγκης, ἀλλά εἶναι ὁ Θεός τῆς καθημερινότητός μας. Ἄν πράγματι τόν ἀγαποῦμε κάθε ἡμέρα πρέπει μέ τή ζωή μας, μέ τά ἔργα μας, μέ τά λόγια μας, μέ τή συναναστροφή μας δείχνουμε ὅτι ἀνήκουμε στόν Χριστό. Καί ὁ Χριστός ἔτσι μᾶς θέλει. Δέν μᾶς θέλει ψεύτικους, νά λυπούμεθα νά ποῦμε ὅτι τόν ἀγαποῦμε καί νά θυσιάσουμε γιά χάρη του κάποια πράγματα, τά ὁποῖα δέν μᾶς προσθέτουν ἀλλά μᾶς ἀφαιροῦν ἀπό τήν ἀγάπη πρός τόν Θεό.

Ὁ ἅγιος Μηνᾶς ἔδειξε μέ ὅλη του τή ζωή του τήν ἀγάπη του γιά τόν Θεό. Γιατί ποιός ἀφήνει τό ἀξίωμά του σήμερα γιά νά πεῖ ὅτι πιστεύει στόν Χριστό; Ὁ ἅγιος Μηνᾶς ὅμως τό ἐγκατέλειψε, ἔζησε ἀσκητικά καί στό τέλος εἶπε «ναί, πιστεύω στόν Χριστό», καί τό εἶπε σέ μία ἐποχή δύσκολη, ὅχι ὅπως ἡ δική μας. Τό ἀποτέλεσμα; Ποῦ εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι πού δέν πίστευαν; Τά ὀνόματά τους ποιός τά ξέρει; Ἐνῶ τόν ἅγιο Μηνᾶ ὅλοι καί τόν ξέρουν καί τόν τιμοῦν καί ζητοῦμε τή βοήθειά του πού εὐχομαι νά εἶναι πλούσια σέ ὅλους μας.

[Περισσότερες φωτογραφίες](#)